

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti

NEDĚLNÍČEK

Srpen 2024 (13. ročník)

Prázdninové foto do Nedělníčku

Manželská setkání 2024 –

„Kněz vyšel ráno z pokoje a řekl si: Jsem na faře nebo ne?“

„Uhni! Nevidíš, že jedu?“

„Ha! Tady je ten kout, kde můžu napsat vzkaz své pečovatelce.“

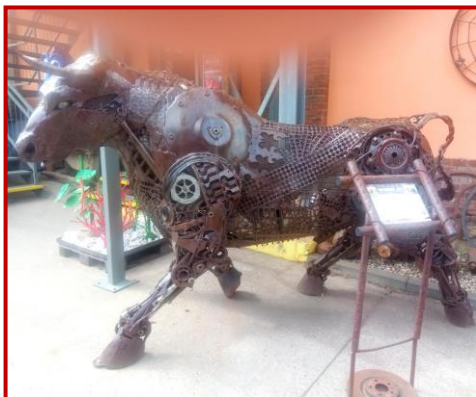

*„NEVSTUPOVAT!
Zuli jsme si boty...“*

PKF

KOVO ZOO Staré Město u U.H.
S kovovým odpadem tu nemají problém

IP

**„Brána jazyků prozatím zavřená
– otevře se? Wrocław 2024“**

LiDi

**„Tak vysoko a daleko a přitom tak
blízko.“ (vyhlídka ve Vršovicích
u Opavy)** **MaK**

SLŮVKO FARÁŘE

POD POKLIČKU „MANŽELÁKŮ“ – II.

Před rokem jsem popsals technickou stránku odjezdu na Velehrad, kde od roku 2015 probíhá každý (nekovidový) rok kurz s názvem Manželská setkání. Organizuje ho Centrum pro rodinu a sociální péči Ostrava. Při vzpomínce, jak jsem se k tomu vlastně dostal, se musím vrátit do podzimu roku 2006, kdy na týdenním setkání vojenských kaplanů v klášteře v Kostelním Vydří nedaleko Dačic v Jižních Čechách mi tehdejší hlavní kaplan AČR pplk. Tomáš Holub (dnes biskup v Plzni) řekl: „Ty Pavle, na konci letošního roku končíš v armádě a vracíš se do ostravské diecéze. Myslím si, že ve farnosti, kam tě biskup pošle, bys sis měl najít nějakou trvalou aktivitu, které se budeš kromě té běžné pastorace věnovat – třeba rodinám a manželským párům.“ Tehdy jsem si v duchu pomyslel, že je to nějaká hloupost...

Uteklo pár let a jeden kněz Hlučínského děkanátu mi říká: „Chtěl bys zkusit službu na manželských setkáních, kam jezdím už pár let?“ Popřemýšlel jsem, poptal se na pár detailů a vyrazil na týden v červenci na zkušenu. Od té doby se snažím tam být...

Co to pro mě znamená? Těžko se odpovídá. Ten týden tam není v blízkosti žádný plážový bar, kam muži na dovolené občas zabrousí k nevelké radosti svých drahých poloviček. Není tam slyšet šplouchání mořských vln, které mnozí tak rádi poslouchají a nechávají se jimi pohladit, u těch větších pak skoro „vyfackovat.“ Nejsou tam žádné horské trasy pro bezohledné „divočáky“ na horských a podobných kolech, kteří někdy nahánějí hrůzu pěším turistům. Ani tam nenajdete výstavu poloobnažených nebo přehlídku obnažených lidských těl, které se na slunci barví do bronzova. Ne, to tam není.

Ale je tam silně vnímatelný zájem obnovovat, oživovat, obohacovat a posilovat poklad, kterému se už dlouho říká manželství jako legitimní vztah muže a ženy, ze kterého vzniká nový život. Je tam někdy slyšet i dvojí dětský pláč – ten první zkraje týden, když rodiče předávají své malé dítě na pár hodin programu konkrétnímu pečovateli či pečovatelce a ten druhý, když na konci týdne se má stejné dítě rozloučit s tímto pečovatelem. Místo šumění vln je sem tam slyšet šeptání manželů, kteří si sdělují věci, které ve všedním čase už skoro zapomněli si říkat a přitom zahlédnete jejich pohledy do očí, ve kterých se zrcadlí radost z toho druhého. To jsou skutečnosti, které tam každý rok nacházím a které jsou nenahraditelné.

NAD PŘÍSPĚVKY ČTENÁŘŮ

Milí čtenáři, rád bych poděkoval za příspěvek nebo příspěvky, kterými chcete obohatit náš zpravodaj Nedělníček, ať už jste zdejší nebo přespolní. Velmi si toho vážíme! Možná tyto řádky mohou inspirovat nebo pomoci někomu z vás, když váháte napsat svou zkušenost nebo váš prožitek k rozšíření obzoru druhých. Zkuste to...

PKF

Z TOULEK PO KRAJÍCH ČESKÝCH

Cesta do rodného kraje.

Několik let jsem nosila v hlavě myšlenku na cestu do rodného kraje mé mamky, která ho opustila před 63 lety, coby 17. letá a vdala se na druhý konec republiky. Jelikož už neměla rodiče a sestra se taky vdala do stejného kraje, tak to tehdy nebyl velký problém se sem přestěhovat.

Myšlenka uzrála v plán a v roce mamčiných 80 ti let, prožitých ve zdraví a pohodě, jsme se vydaly na dámskou jízdu ve složení čtyř generací.

Cestou přes jižní Moravu až do jižních Čech jsme navštívily mnoho hradu a zámku, mezi nimi byla i známá schwarzenberská hrobka v Domaníně.

V jižních Čechách jsme pobýly trochu dýl a navštívily jsme mamčinu kamarádku, se kterou udržuje celoživotní styky a čilou korespondenci.

Mamka nás také provedla rodným městem jako zkušená průvodkyně, ukázala rodný dům a při návštěvě zámku doplňovala mladičkou průvodkyni o informace, které nemohla vědět, jelikož byly ze života v 60. letech min. století.

Rovněž jsme v úmorném vedru navštívily zříceninu hradu Rabí, kde Jan Žižka přišel o druhé oko.

Cestou zpět jsme jely jinou trasou a opět chodily po památkách a navštívily např. františkánský klášter v Bechyni, u Žďáru poutní kostel na Zelené Hoře.

Pomalou jsme se blížily k domovu. Cesta to byla únavná, ale krásná a přivezly jsme si mnoho krásných zážitků a vzpomínek a pořekadlo, že" všude dobře a doma nejlíp "je opravdu pravdivé!!!

K.A.

OBLOHA (text k fotografii na zadní stránce)

Při pohledu na tuto fotografii můžeme říct, že není v něčem zvláštní. Je na první pohled obyčejná. Slovo obyčejná není jen o tom, jak vypadá na povrchu, ale zkusme se zaměřit i na vnitřní část. Část pohledu sice ji nevidíme, ale dokážeme to cítit. Bolest, radost, smutek, prázdno... Pocitů a názvů je nekonečno, každý má ten svůj. Někdo by mohl z fotografie vyčíst – „ticho před bouří“, někdo zase – „dobro vždy vítězí nad zlem“. Možná si někdo řekne, proč by si někdo zabíral místo v telefonu kvůli nějaké fotografii oblohy kterou vidíme každý den a to je právě ono to co lidi nevidí. Oblohu vnímají jako každodenní část dne. Pro někoho zajímavá, nezajímavá pro někoho povzbuzující. Pro mne je to jiný svět plný emocí, který neustále mění svou podobu jako člověk. Mračí se, září, hněvá se... Tolik společného, že si toho častokrát ani nevšimneme. Dvě rozdílné, ale i přesto stejné věci.

K. J.

ŽIVOT

Z lásky život pochází, někdy však musíme jeho strasti nést,
proč je to břemeno tak těžké, ptám se hvězd,
snad jednou přijde odpověď, která přinese řešení,
jak dlouho budu čekat, nemám tušení.

Kdo v lásku věří, toho žádná bolest nezabije,
třeba utrpení prožívá, ale jeho duše stále žije.
Láska vrací život k jeho zdroji,
láska všechny rány naše hojí.

Můžeš poznat život z různých stran,
však jedině láskou je mu smysl dán.
Láska proměňuje život ve věčnost,
Láska překonává smrt i každou nectnost.

Láska ani na kříž přibitá neumírá,
Láska je vzkříšení a život, taková je moje víra.

SVĚTEC MĚSÍCE

Svatý Kajetán di Tiene

Připomínka:	7. srpna
Postavení:	zakladatel řádu CRth
Úmrtí:	1547
Patron:	Neapole, Bavorů, theatinu a uchazečů o zaměstnání, vzýván proti moru
Atributy :	kniha, lilie, dítě Ježíš, srdce

ŽIVOTOPIS

Kajetán v Padově vystudoval práva a dostal místo v papežské kurii v Římě. Tam se r.1516 stal knězem. Hodně se věnoval modlitbě a návštěvě nemocnic. S Janem Petrem Caraffou založil r. 1524 kongregaci řeholních kleriků, se závazkem žít v chudobě a sloužit náboženskému vzdělání kněží i lidu. Roku 1527, když žoldnéři drancující v Římě zničili jejich dům, odešli pokračovat v práci do Benátek. Kajetán zemřel v Neapoli, v klášteře, který založil.

SLUŽEBNÍK BOŽÍ PROZŘETELNOSTI

Byl druhým dítětem v rodině hraběte z rodu Gatani a jeho manželky Marie Porta. Narodil se v roce 1480 v Teine u Vicenzy v Itálii. Maminka ho po křtu svěřila do ochrany Panny Marie a s jejím přispěním ho vychovávala v křesťanských ctnostech. Od dětství vynikal zbožností, čistým upřímným srdcem a štedrostí. Svým kapesným sytil žebráky a protože mu na to nestačilo, vyprošoval pro ně příspěvky u příbuzných a známých.

Právníckého vzdělání a doktorátu z církevního i občanského práva dosáhl r. 1504 v Padově. Po otcově smrti se rozhodl vystudovat bohosloví. Začal žít asketicky a jeho skromnost, ztotožňující se s chudobou, pobuřovala příbuzné. Ve vesnici Rampazzo, na území jejich hrabství, vystavěl s bratrem kostel a odešel do Říma, kde chtěl pokračovat ve skromném životě a službě k Boží cti. Aby svým vzděláním pomáhal lidem, zapsal se mezi právní poradce. Konal dobré skutky zejména mezi nemocnými a všechen zbylý čas věnoval modlitbě.

Pověst o jeho činnosti a schopnostech se dostala k papeži Juliovi II., jemuž pak sloužil jako tajný sekretář a v papežské kurii už od r. 1506.

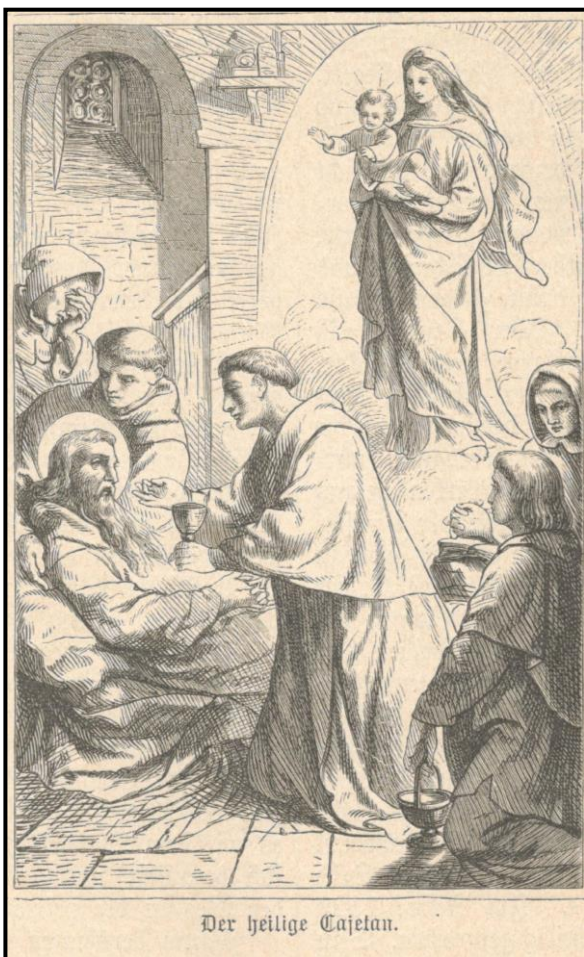
V roce 1516 přijal v srdci Boží povolání a byl vysvěcen na kněze. Při každodenní službě u oltáře srovnával svůj život s učením Ježíše a pokorně přiznával, že stále nežije podle vzoru jeho srdce. Jak se v dopise svěřil jistě řeholnici, vnímal při mši svaté žhoucí Boží lásku na rukou, ale při srovnání se svým nitrem dodával: a přece má hrud' tuhne chladem. Vynikal v pokoře, považující se za nehodného a stále víc odumíral světu.

V roce 1518 se mu podařilo vzdát se hodnosti papežského preláta a navštívit rodný kraj Vicenzu, kde mu zatím matka odešla na věčnost. Ve Vicenzy začal vznikat dělnický spolek sv. Jeronýma a Kajetán se do něj hned zapojil. Druhy povzbuzoval k horlivosti a viditelně přispěl k duchovním probuzením a obrácením, což se projevovalo ve zvýšeném počtu přijímání svátostí. Svým příkladem strhoval nejen dělníky, ale ovlivňoval i šlechtice. Učili se pečovat o nemocné a pomáhat jim v nemocnicích.

V touze po širší působnosti Kajetán v r. 1520 odešel do Benátek, usídlil se v nové nemocnici a v oděvu obyčejného ošetřovatele prokazoval s horlivostí skutky milosrdné lásky. Zámožnější mu pak začali přispívat na potřeby a zvětšení ústavu. Kajetán je také uváděn jako zakladatel nemocnice pro nevyléčitelně nemocné. Při vši činnosti Kajetán neopomíjel své povolání hlasatele Božího slova a snažil se po mravní stránce ovlivňovat život ve městě. Byl prý nazýván: lovcem duší, andělem u oltáře i apoštolem na kazatelně.

K návratu do Říma se rozhodl na radu zpovědníka v roce 1523 a záhy se tam seznámil Janem Petrem Caraffou, biskupem z Thaete (dnes Chieti), pozdějším papežem

Pavlem IV. Ten se vzdal svého úřadu, aby se připojil ke Kajetánovi. Pomohl mu uvést do života kongregaci "řeholních kleriků", kteří si volili naprostou chudobu i službu náboženského vzdělávání duchovenstva a lidu. Nesměli nic vlastnit a almužnu směli přijmout jen tehdy byla-li z vděčnosti Bohu. Ve svátek Nalezení svatého kříže (tehdy 3. 5.) r.1524 složili první sliby a podle diecéze o. Petra Caraffy se nazývali teatini a pak

také po zakladateli kajetáni. Jejich řádové společenství bylo 24. 6. téhož roku potvrzeno papežem Klementem VII. Z jeho pověření pak pracovali na reformě breviáře a misálu.

V r. 1527, při vpádu cizích žoldnéřů do Říma, byl jejich dům zničen a bratři se zraněným Kajetánem museli odejít. Odpluli k Ostii, kde na ně bylo střeleno, ale nakonec byli pozváni na loď do Benátek, kde byl Kajetán s bratry vítán. Byl jim tam věnován chrám sv. Mikuláše s domem, který jim sloužil za klášter. Tak mohli rozvíjet horlivou činnost, ke které byli povoláni.

Podle řádových pravidel, každý třetí rok byl volen nový představený (probošt) a zprvu jim střídavě byl o. Caraffa a o. Kajetán (1527-30). V roce 1530 byly Benátky zachváčeny morovou epidemií a řeholní klerici s heroickou láskou sloužili nemocným a umírajícím. Po epidemii následoval hlad. Ve Veroně došlo ke vzbouření proti příliš horlivému a ráznému biskupu, proto tam byl od papeže poslán Kajetán. Tamní rozjitřené věřící uklidnil a pobouřené duchovní přivedl k poslušnosti.

V roce 1533 založil další klášter v Neapoli. Po třech letech byl o. Caraffa jmenován kardinálem a odešel řídit biskupství theatské. Kajetán pak zřizoval další kláštery v zanedbaných farnostech a přispíval k obnově víry. Sám vynikal skromností, pokorou a žil velmi asketicky. Láska a touha po heroické službě na díle spásy ho vedla k nošení drsné žíněnký, k bičování se a dlouhým nočním modlitbám, při nichž měl údajně mystické zážitky. Je zaznamenáno, že jednomu řeholníku zachránil nohu, která měla být následujícího dne amputována. Políbil ji, poznamenal křížem a v noční modlitbě mu vyprosil úplné zhojení nohy nepřestávaje být pokorným služebníkem.

Ve svém okolí pozvedal morálku a Neapol uchránil od německého protestantství. Ve vážném nebezpečí se město ocitlo, když pobloudilý mnich s rostoucí skupinou odpadlíků tam vášnivým šířením bludů vedl po domech štvanicí proti katolické církvi a šířili protestantské knihy.

Při poslední nemoci r. 1547 vyprosil Kajetán pokoj a mír Neapoli, v níž se prý začalo schylovat k občanské válce. Když se přiblížil jeho odchod z pozemského života, vyslovil přání: "Můj Spasitel zemřel na kříži, nechte mne zemřít alespoň na popelu." V nevinnosti a kajícnosti vždy viděl cestu do nebe a tak tam na ní 7. 8. dospěl.

Blahořečen byl r. 1629 papežem Urbanem VIII. A r. 1671 papežem Klementem X. prohlášen za svatého.

Kajetáni se za pontifikátu Pavla IV., kterým se r. 1555 stal Caraffa, rozšířili i do dalších zemí. Od r. 1666 i do Prahy, kde r. 1717 postavili kostel sv. Kajetána. Jeho socha od Borka se nachází také na Karlově mostě.

MÁTA PEPRNÁ

Mentha piperita

Kdes chodila dnešní noci?

„Sbírat bejlí na nemoci.“

***Kdopak s tebou chodil,
kdo tě lesem vodil?***

***„Nejmilejší přítel,
sám svatý Jan Křtitel.“***

Lidově balšám, fefermint či větrová bylina je kříženec máty vodní a máty klasnaté. Má tmavozelené listy někdy s fialovým pigmentem a dlouhé a plazivé oddenky, které vytvářejí mnoho kořenujících výběžků. Drobné bílé, světle růžové až nafialovělé květy rozkvétají od července do září. Bylina je známá svou charakteristickou mentolovou vůní.

Pěstování je snadné, daří se jí na každé zahrádce ve vlhké, ale propustné a spíše vápenité humózní a výživné půdě, nejlépe v lehkém polostínu. Nevytváří semena, rozmnožuje se oddenky a výhonky, nebo dělením trsů, je ale silně rozrůstavá, oddenky je potřeba v zemi omezovat pevnou zábranou asi 50 centimetrů hlubokou. Pro omlazení porostu je vhodné v létě sežezat a květy ihned ostříhávat. Mátu je možné pěstovat také v nádobách na balkóně či terase, případně v bytě.

Za suchého počasí, nejlépe v poledne, se sbírají mladé lístečky a rozkvétající nať ve stádiu poupátek a rychle se suší ve stínu, nesmí ale zhnědnout. Skladuje se dobře uzavřená, v suchu a temnu.

Máta je dobrým lékem na zažívání a látkovou výměnu. Užívá se při nevolnosti, zvracení, průjmu a žaludečnímu kataru a podporuje produkci žluči. Mátový olej je vhodný na kožní onemocnění a na inhalace při nachlazení a respiračních obtížích, může však i dráždit. Bylina má výborné účinky i v chladiivých obkladech tlumících bolest a čaj zklidňuje některé typy bolestí hlavy a migrén. Vhodná je také jako přírůdek do osvěžujících koupelí. Nemá se používat v těhotenství a při kojení, může snižovat tvorbu mateřského mléka.

V kuchyni se používá do ovocných salátů, moučníků s čokoládou, listy na ozdobu se kandují v cukru. Přidává se do pomazánek z žervé a jogurtových záливоk, při grilování i do míchaných nápojů, likérů a punčů. Připravuje se z ní mátová omáčka.

Mátový julep: 12 mátových lístků, 4 lžičky moučkového cukru, dobře vychlazený sekt, snítky máty na ozdobu.

Mátu rozeřeme s cukrem, rozdělíme do čtyř vysokých sklenic, dolijeme sektem, ozdobíme snítkou máty a ihned podáváme.

Mátový olej

300 g čerstvých mátových snítek, 400 ml. lékárenského oleje

Snítky nadrobno nasekáme, zalijeme olejem, nádobu vložíme do vodní lázně a vaříme 2 hodiny.

Necháme vychladnout, přecedíme, vymačkáme a přelijeme do tmavé lahvičky. Místo vaření můžeme použít uzavíratelnou nádobu.

Naplníme, dobře uzavřeme a na 2 až 3 týdny postavíme na slunce.

Mátová omáčka

3 lžíce velmi jemně nasekané máty, 1 lžíce krystalového, nebo hnědého cukru, 2 lžíce octa 150 ml vody, sůl

Cukr vodu a ocet mícháme na mírném ohni, poté přivedeme k varu, oheň zmírníme a necháme probublávat asi 10 minut, až omáčka trochu zhoustne. Poté odstavíme a vmícháme mátu. Omáčka se podává teplá, nebo vychlazená s jehněčím nebo skopovým masem.

Čerpáno z knihy Kláry Trnkové „**Třikrát tučet zázračných bylin**“.

Vydalo nakladatelství: STUDIO trnka s.r.o. v Praze roku 2015.

Mnoho krásně ilustrovaných knih, také knih pro děti si můžete objednat na

www.studiotrnka.cz

Připravila Marie Ohřálová

PRÁZDNINOVÁ POHÁDKA DĚTEM

O divoké labuti – 2. část

Překulil se podzim, studeně přefičela zima, na břehu kachňáčku vykvetly první jarní orseje. Divoká labuť byla téměř zdravá, ale houser málem na konci svých sil.

„Kdyby tak řekla něco milého,“ toužil častokrát, „aspoň slovíčko...“

Nu přiznejme si, divoká labuť už si také na svého ochránce docela zvykla a svým způsobem ho měla i ráda. Ale byla příliš hrdá a myslela, že je to pod její důstojnost, dát svoje city najevo.

Léto zas bylo příjemné a teplé, ani jste se nenadáli, nastal nový podzim.

„Brzičko určitě odletím do teplých krajů,“ vytahovala se labuť před houserem, „a dost možná, že až do Afriky. Tak co, hlupáčku, nechtěl by sis udělat výlet se mnou?“ smála se.

Houser byl čím dál smutnější a zasmušilejší. Tušil, že labuť ho bude chtít opustit. A mrzelo ho velmi, že ani za celičky dlouhý rok, i když se o ni tolik staral, nedokázal u ní vykřesat jiskřičku citu.

„Víš přece, že nedoletím, že mám přistřižená křídla,“ pravil, „tvoje zranění jsou docela vyhojená, leť si tedy jestli chceš.“

A v koutku husího oka se mu zatřpytila slzička. Nu, co dělat, co nevidět bude stejně posvícení a jeho houserího života je namále. Už jenom pár týdnů na krmítku a pak...

„Jaké pak s tím fraky, poletím hned,“ dupla si divoká labuť. „Ty si tu poradíš i beze mě. Tak se měj a adié!“

Ani za slovíčko „děkuji“ jí chudák houser nestál...

Labuť tedy roztáhla bělostná křídla, dvakrát, třikrát zkusmo mávla, aby poznala, jestli to půjde – a hle, už se nese vzduchem., už letí!

„Počkej na mě!“ vykřikl houser zoufale, rozběhl se a šup, vyletěl též. Jenže přistřižené letky ho neposlechly, a on po několika metrech rázem spadl jako pytel hrachu kus za rybníček – kachňáček. Na tvrdou zem.

A zůstal jako bez ducha.

Divoká labuť to zpozorovala a náhle, když spatřila ten pád, něco se v jejím kamenném srdci zlomilo a ona náhle poznala, že je všechno jinak. V tu chvíli věděla docela jistě, že o nikoho na celičkém světě tolik nestojí jako o toho domácího housera a že by jí to mohlo tuze ublížit, kdyby se mu mělo něco zlého stát. Střemhlav, jako vystřelený šíp sletěla na místo, kde houser ležel jak dlouhý, tak široký

„Co se ti přihodilo, můj milý?“ ptala se se strachem. „Nezlob se na mě, že jsem byla tak ošklivá, vždyť já jsem to tak nemyslela, byla jsem hloupá, a budeš-li chtít, všechno ti vynahradím. Jenom mě, prosím, neopouštěj.“

A světe, div se. V tu chvíli otevřel houser oči a šťastně na divokou labuť zaklapal zobákem.

A to je konec našeho příběhu. Divoká labuť poznala, jak krásné a uzdravující je mít někoho, kdo nás má rád, a že vlastně pramálo záleží na tom, jestli jsme po těle krásní. Vždyť důležitější je srdce, co tluče v hrudi, lhostejno zda v houseřích, či chcete-li v lidské.

Od té doby byli houser s labutí docela nerozluční, ani na okamžik se od sebe nevzdálili a už si neuměli představit, jaké to bylo předtím, než se poznali.

A protože houserův hospodář byl též hodný a přející člověk, zařídil to tak, že houser na krmník nemusel a na pekáči neskončil. I člověka dojala ta náramná náklonost.

Divoká labuť zůstala s houserem už napořád. Bydleli spolu v teplé boudičce a měli se rádi. Labuť sice tu a tam opustila bydlo, aby se mohla proletět, ale myšlenky na Afriku ji už úplně opustily.

Nu, a jestli ten rybníček – kachňáček docela nevyschl, je docela možné, že tam ti dva žijí ještě dnes.

(Z knihy M. Šlahařové „Pohádky pro malou zebrou“ Vydala Matice cyrilometodějská 1999)

Připravila M. Ohřálová

KAPKA HUMORU

Povím vám to pomalu, aby jste to všichni už konečně pochopili :

Je horko, protože je
LÉTO !!!

Manželé se chystají na dovolenou. Manželka navrhuje: „Kanára dáme k sestře, kocoura k sousedům, děti půjdou k babičce a psa umístíme v útulku.“

Manžel na to: „A nezůstaneme raději doma, když tu bude taková nádherný klid?“

U lékaře:

„Děláte nějaký sport?“

„Ano, ale jen rekreačně. Vrhám stín, dívám se do dálky a lezu na nervy.“

Sedí vrána na větvi, jde kolem zajíc a ptá se: „Co tu děláš?“

„Machruju,“ odpoví vrána.

„A můžu machrovat s tebou?“ ptá se zajíc. „Můžeš.“

Za chvíli jde kolem liška a když uvidí vránu a zajíce na větvi ptá se:“

„Co tady děláte?“

„Machrujeme.“

„A můžu machrovat s váma?“

„Můžeš.“

Potom přijde medvěd a když vidí na stromě vránu, zajíce a lišku, ptá se:

„Co tam děláte?“

„Machrujeme.“

„A můžu machrovat s váma?“

„Můžeš.“

Medvěd vyleze na větev, ta se zlomí a všichni kromě vrány spadnou na zem.

Vrána se vznáší nad nimi a ptá se: „Vy neumíte létat?“

„Ne!“ řeknou všichni.

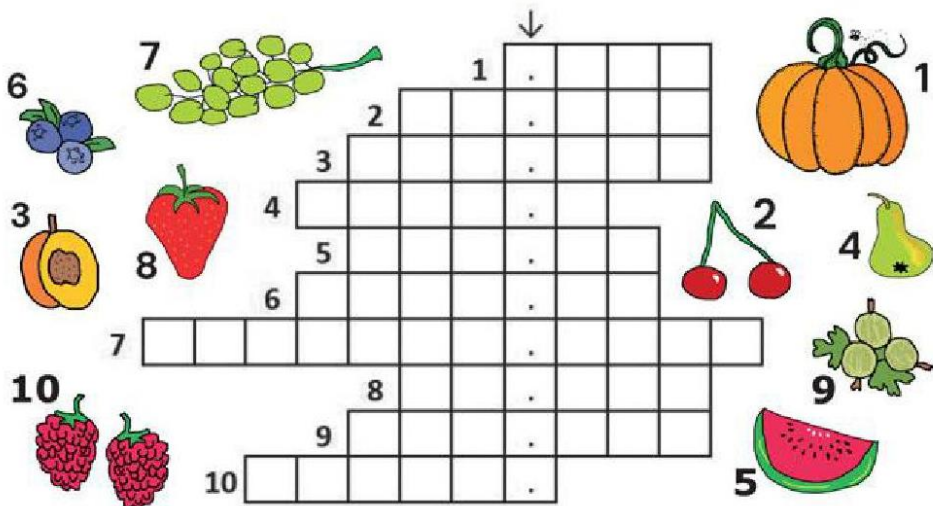
„No tak co tady machrujete?“

Nedělníček dětem

Doplňovačka:

Milé děti. Ještě vás čeká téměř celý měsíc prázdnin. Můžete si užívat letní dny bez školních povinností. Kdyby však počasí bylo ošklivé můžete si zvolit i jinou zábavu. Jakou? To se dovíte v tajence. Tak do toho!!!

Tajenka z minulé doplňovačky zní: UŽÍT SI PRÁZDNINY“

(Autor doplňovačky Adéla Václavíková, Klášterec nad Ohří)

Najdi 10 rozdílů

Připravila Marie Ohřálová

ROZPIS ÚKLIDU V KOSTELE SV. MARTINA – léto/ podzim 2024

24.08.: GARGOŠOVÁ Šárka
HANKEOVÁ Martina
VITÁSKOVÁ Pavla
GEBAUEROVÁ Monika
PAVLÍKOVÁ Karin
DUMBROVSKÁ Karla

05.10.: ŠEBESTÍKOVÁ Krista
PORUBOVÁ Helena
DIEHLOVÁ Liana
SABAŠOVÁ Anna
THIEMLOVÁ Anna
KUPKOVÁ Anna

31.08.: ŠTADLEROVÁ Krista
ŠVANČAROVÁ Brigita
HUDECZKOVÁ Monika
PRCHALOVÁ Jana
REJOVÁ Růžena
PLZÁKOVÁ Lenka
HEINOVÁ Marie

12.10.: BILÍKOVÁ Marcela
SCHMIEDHAMEROVÁ Marcela
PAVLENKOVÁ Hana
FAIKOVÁ Jana
FAIKOVÁ Renáta

07.09.: HARAZIMOVÁ Karin
HLUBKOVÁ Eva
LIŠKOVÁ Lenka
TILLECZKOVÁ Hana
VAVŘÍNKOVÁ Iveta
BARÁNKOVÁ Monika

19.10.: VOJVODOVÁ Karla
POSTULKOVÁ Magdaléna
KOCUROVÁ Růžena
DEMBKOVÁ Květa
FUCHSOVÁ Anna
HALFAROVÁ Kristina

14.09.: PRCHALOVÁ Irena
MURCKOVÁ Miluše
MURCKOVÁ Eva
WECZERKOVÁ Leandra
HARAZIMOVÁ Hilda

26.10.: KUBÍKOVÁ Terezie
KUCHAŘOVÁ Lucie
KUBÍKOVÁ Michaela
JANEČKOVÁ Magda
JANEČKOVÁ Julie
HOLEČKOVÁ Jana
KARASOVÁ Eva

21.09.: THIEMLOVÁ Marcela
MUSÁLKOVÁ Jana
SPÁČILOVÁ Barbora
GASSMANOVÁ Blanka
ZLOTÁ Helena
NĚMCOVÁ Marie

02.11.: MOHYLOVÁ Eva
PAVLENKOVÁ Dagmar
VAVŘÍNKOVÁ Ludmila
HOLEČKOVÁ Adolfina
KUBÍNOVÁ Štěpánka
BENEŠOVÁ Eva

28.09.: KOLMAJEROVÁ Vladimíra
KOLAŘÍKOVÁ Hana
TULACHOVÁ Jiřina
LELLKOVÁ Zdeňka
ŠENKYPLOVÁ Eva
NĚMCOVÁ Helena

09.11.: BEKOVÁ Zuzana
ŠIMŠOVÁ Lucie
KRZYWOŇOVÁ Martina
KRETTKOVÁ Romana
DIHLOVÁ Renáta
LECIÁNOVÁ Hana

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na srpen 2024

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	5.8.	18.00	Za Teresu Konopkovou (výroční), za + manžela a rodiče z ob.s...	
Út	6.8.	6.30	Za živé a + farníky	
St	7.8.	18.00	Za + rodiče Jindřicha a Cecílii Vitáskovy, dceru, syna a 3 zetě	
Čt	8.8.	18.00	Za Jiřinu a Leonarda Očkovy, jejich rodiče a za živou rodinu	
Pá	9.8.	18.00	Za Alfréda a Annu Postulkovy a za živou rodinu	
So	10.8.	7.00		
Ne	11.8.	7.00		
Ne	11.8.	Záb 8.30	Za Jiřího Elbla, manželku, dceru a živou rodinu	
Ne	11.8.	10.00	Za dar zdraví, + rodiče z obou stran, 2 švagry a celou živou r...	
Po	12.8.	18.00		
Út	13.8.	6.30		
St	14.8.	18.00	Za + rodiče Annu a Stanislava Jaškovy, za + prarodiče a b.och...	
Čt	15.8.	18.00	Za živé a + farníky	
Pá	16.8.	18.00	Adorace před vystavenou NSO do 19:30	
So	17.8.	7.00	Poděkování za dar života a víry s prosbou o dar zdraví, boží p...	
Ne	18.8.	7.00	Za členy Živého růžence – B	
Ne	18.8.	Záb 8.30	Za manžele Hoškovy a rodiče z obou stran	
Ne	18.8.	10.00		
Po	19.8.	18.00		
Út	20.8.	6.30		
St	21.8.	18.00	Za + Františka Moskalu a rodiče	
Čt	22.8.	18.00	Za + Anežku Vidlákovou – měsíční	
So	24.8.	7.00		
So	24.8.	ČK 17.00		
Ne	25.8.	7.00	Za Annu Miketovou, rodiče a za + sestry a švagry	
Ne	25.8.	Záb 8.30		
Ne	25.8.	10.00	Za živé a + farníky	
Po	26.8.	18.00	Za Marii Krakovčikovou, manžela, syna a rodiče	
Út	27.8.	6.30	Za živé a + farníky	
St	28.8.	18.00		
Čt	29.8.	18.00	Za Irmgard Marcolovou, manžela, dceru, zetě, za živou a + rod.	
Pá	30.8.	DB 9.30	Zpovídání pro děti před začátkem školního roku do 11:15	
So	31.8.	Záb 11.00	Poděkování za úrodu zemskou a prosba o boží požehnání	
So	31.8.	Záb 15.00	Zpovídání pro děti před začátkem školního roku do 16:30	
Ne	1.9.	7.00		
Ne	1.9.	Záb 8.30		
Ne	1.9.	10.00	Prosba o dary Ducha sv. pro žáky, studenty a učitele v novém ...	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI SRPNU

Sbírka na OPRAVY – neděle 18. 8. 2024

"Vyhráváme našim Aničkám."

*Radostný pocit slyšet z venku živou hudbu.
Každého přitáhne k oknu, nebo na balkón.
Moc krásná červencová tradice: MaO*

*I náš kocourek Maxík si užívá
léto. Ale po svém. Má své pláže.*

Text k fotografii najdete uvnitř Nedělníčku pod názvem OBLOH

POZVÁNKA PRO DĚTI

AKCE S PŘESPÁNÍM VE FARNÍM SÁLE

pátek - sobota 23. - 24. srpna

Sraz dětí v 16:00 u kostela.

Zahájíme akci společnou účastí na mši sv. a pak bude následovat zábavný program (stezka odvahy, zpívání, hry,...).

S sebou karimatku, polštářek a něco na přikrytí. Zajištěna bude pro děti večeře a snídaně formou studené kuchyně.

Vybírat se bude příspěvek 100 Kč/na dítě (v ceně večeře a snídaně).

Pokud někdo s rodičů nebo prarodičů upeče něco dobrého, bude to vítáno.

Také prosíme, pokud můžete poskytnout nějaké drobnosti, jako odměny do soutěží, budeme vděční.

Přihlašujte se prosím do středy 21.8.2024.

Kontaktní osoba: Věra Dudová, email: dudova.vera@seznam.cz, tel. 725 872 935

At' „NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné, pokojné, a sváteční chvíle.

Slavnost Nanebevzetí Panny Marie

PĚŠÍ POUŤ DO HRABYNĚ v neděli 18. 8. 2024

Poutní kostel Panny Marie v Hrabyni:

17.00 hod. – Mše svatá za poutníky z Dolního Benešova a Hati

Pěší pouť z Dolního Benešova od kostela sv. Martina:

14.00 hod. – sraz u kostela sv. Martina a požehnání poutníkům

(Cheš-li přinést alespoň malou oběť pro své duchovní dobro či dobro jiných, pojed' nebo pojed' s námi.)

Srdečně zveme všechny farniky bez rozdílu věku.

MODLITBY MATEK

*Modlitby matek jsou darem Všemohoucího Boha
křesťanským matkám této doby, aby mohly prožívat
svoje mateřství v nové radosti a naději.*

setkání maminek a babiček se bude konat

v úterý 3. září 2024 od 18 hodin ve farním sále.

Srdečně zveme všechny maminky a babičky ke společnému setkání.

V případě dotazů pište na:

email: dudova.vera@seznam.cz nebo na **tel.** 725 872 935.

Síla společné modlitby matek proměňuje svět!

Vydavatel:

Připravuje „Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohřálová, foto Věra Dudová
email: nas.nedelnicek@seznam.cz ; webové stránky: <http://www.farnost-dolni-benesov.estranky.cz/>
Vychází vždy první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek. **Zapsáno do evidence periodického
tisku ministerstva kultury** pod číslem MK ČR E19917